Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (tionde avdelningen i utökad sammansättning)

den 22 januari 2025*

”Ekonomiska och monetära unionen – Bankunionen – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (SRM) – Gemensam resolutionsfond (SRF) – SRB:s beslut om beräkning av förhandsbidragen för bidragsperioden 2019 – Artiklarna 12 och 14 i delegerad förordning (EU) 2015/63 – Begreppet ’förändrad status’ – Institutionellt skyddssystem – Invändning om rättsstridighet”

I mål T-498/19,

Banco Cooperativo Español, SA, Madrid, (Spanien) företrätt av advokaterna D. Sarmiento Ramírez-Escudero och J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain)

sökande,

mot

Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), företrädd av M. Rius Riu och C. De Falco, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna B. Meyring, F.B. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch och S. Ianc,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av A. Steiblytė, P. Němečková och D. Triantafyllou, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient,

meddelar

TRIBUNALEN (tionde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden A. Kornezov samt domarna E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (referent) och L. Spangsberg Grønfeldt,

justitiesekreterare: handläggaren S. Jund,

efter den skriftliga delen av förfarandet,

* Rättegångsspråk: spanska.

efter muntlig förhandling den 9 juli 2024

följande

Dom

1 Sökanden, Banco Cooperativo Español, SA, har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) beslut SRB/ES/2022/47 av den 8 augusti 2022 om att återkalla sitt beslut SRB/ES/SRF/2019/10 av den 16 april 2019 om förhandsbidrag för år 2019 till den gemensamma resolutionsfonden (SRF), i den del det avser de institut som anges i bilaga I till detsamma och beräkning av förhandsbidrag för år 2019 från dessa institut till SRF (nedan kallat det angripna beslutet), i den del det avser sökanden.

Bakgrund till tvisten och omständigheter som inträffat efter det att talan väckts

2 Sökanden är ett kreditinstitut etablerat i Spanien. Sökanden är medlem i det institutionella skyddssystem som administreras av Banco Cooperativo SPI. Detta skyddssystem godkändes i mars 2018 av Banco de España (Spaniens centralbank, Spanien) i enlighet med artikel 113.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1).

3 Genom beslut SRB/ES/SRF/2019/10 av den 16 april 2019 om beräkning av förhandsbidrag till SRF för år 2019 (nedan kallat det ursprungliga beslutet) fastställde SRB, i enlighet med artikel 70.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1), förhandsbidragen till SRF (nedan kallade förhandsbidragen) för år 2019 (nedan kallad bidragsperioden 2019), från institut som omfattas av artikel 2 jämförd med artikel 67.4 i samma förordning (nedan kallade instituten), däribland sökanden.

4 Genom ett meddelande om uppbörd av den 29 april 2019 ålade Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fonden för ordnad omstrukturering av banker, Spanien), i egenskap av nationell resolutionsmyndighet, i den mening som avses i artikel 3.1 led 3 i förordning nr 806/2014, sökanden att betala sitt förhandsbidrag för bidragsperioden 2019, såsom detta hade fastställts av SRB.

5 Den 8 augusti 2022 antog SRB det angripna beslutet, genom vilket SRB återkallade och ersatte det ursprungliga beslutet. Enligt skälen 15–18 i det angripna beslutet syftade detta till att avhjälpa den bristande motiveringen i det ursprungliga beslutet som SRB hade konstaterat med anledning av dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB (C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601), samt beslut av den 3 mars 2022, SRB/Portigon och kommissionen (C-664/20 P, ej publicerat, EU:C:2022:161), och beslut av den 3 mars 2022, SRB/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, ej publicerat, EU:C:2022:162).

6 Den 19 september 2022 delgavs sökanden det angripna beslutet.

7 Sökanden och SRB är oense om vilka omständigheter som ska beaktas vid beräkningen av sökandens förhandsbidrag för bidragsperioden 2019. Sökanden anser i synnerhet att SRB borde ha beaktat dess medlemskap i ett internationellt skyddssystem under år 2018, vilket den inte gjorde.

Det angripna beslutet

8 Det angripna beslutet innehåller en huvuddel som, vad gäller sökanden, åtföljs av fyra bilagor.

9 I det angripna beslutets huvuddel beskrivs förfarandet för att fastställa förhandsbidragen för bidragsperioden 2019, vilket är tillämpligt på alla institut.

10 SRB har särskilt, i avsnitt 6 i det angripna beslutet, fastställt den årliga målnivån, vilken omnämns i artikel 4 i rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av förordning nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1), för bidragsperioden 2019 (nedan kallad den årliga målnivån).

11 SRB förklarade dessutom att den hade fastställt den årliga målnivån till en åttondel av 1,15 procent av beloppet för alla garanterade insättningar i alla institut under år 2018, såsom det hade erhållits på grundval av de uppgifter som hade lämnats in av insättningsgarantimyndigheterna i enlighet med artikel 16 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

12 I avsnitt 7 i det angripna beslutet beskrev SRB den metod som skulle tillämpas för att beräkna förhandsbidragen för bidragsperioden 2019.

13 I avsnitt 7 i det angripna beslutet förklarade SRB även att andra institut än de som betalade ett schablonbidrag, med hänsyn till deras särskilda egenskaper, skulle betala ett förhandsbidrag anpassat till deras riskprofil, vilket SRB hade fastställt i följande huvudsteg.

14 I det första steget beräknade SRB, i enlighet med artikel 70.2 andra stycket a i förordning nr 806/2014, det grundläggande årliga bidraget för varje institut, vilket ska vara proportionellt mot beloppet för ett instituts skulder, exklusive kapitalbas och garanterade insättningar (nedan kallade nettoskulder), i förhållande till nettoskulderna för alla institut auktoriserade på territoriet i alla de medlemsstater som deltar i den gemensamma resolutionsmekanismen (SRM). SRB drog, i enlighet med artikel 5.1 i delegerad förordning 2015/63, av vissa typer av skulder från institutets nettoskulder som ska beaktas vid fastställandet av detta bidrag.

15 I det andra steget av beräkningen av förhandsbidraget, gjorde SRB en justering av det grundläggande årliga bidraget i förhållande till det berörda institutets riskprofil, i enlighet med artikel 70.2 andra stycket b i förordning nr 806/2014.

16 SRB beräknade varje instituts förhandsbidrag genom att fördela den årliga målnivån mellan alla institut på grundval av en kvot som baseras på det grundläggande årliga bidraget, justerat utifrån riskprofilen.

Parternas yrkanden

17 Sökanden har i sina inlagor yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet såvitt avser sökanden, och

– förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna.

18 SRB har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

19 Europeiska kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

20 Den första grunden avser åsidosättande av artiklarna 12 och 14 i delegerad förordning 2015/63 genom att SRB inte beaktade sökandens medlemskap i ett internationellt skyddssystem vid beräkningen av förhandsbidraget för bidragsperioden 2019. Den andra grunden, som är en alternativ grund, utgör en invändning om rättsstridighet avseende artiklarna 12 och 14 i delegerad förordning 2015/63 på grund av ett åsidosättande av artikel 103.2 och 103.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

21 I en inlaga om justering av talan, som ingavs till tribunalens kansli den 20 september 2022 i enlighet med artikel 86 i tribunalens rättegångsregler, angav sökanden att den vidhåller hela sin argumentation i den ansökan genom vilken talan väcktes, samtidigt som sökanden har preciserat att dess yrkanden, efter det att det ursprungliga beslutet har återkallats och ersatts av det angripna beslutet, ska förstås så, att de avser det angripna beslutet.

22 Tribunalen kommer först att pröva den andra grunden, genom vilken sökanden har gjort gällande att artiklarna 12 och 14 i delegerad förordning 2015/63 är rättsstridiga, och därefter den första grunden, avseende det angripna beslutets lagenlighet.

Den andra grunden: Invändning om rättsstridighet avseende artiklarna 12 och 14 i delegerad förordning 2015/63

Upptagande till prövning

23 SRB har gjort gällande att den andra grunden inte kan tas upp till prövning på grund av bristande precision, eftersom sökanden inte har preciserat vilka bestämmelser i artiklarna 12 och 14 i delegerad förordning 2015/63 som ska förklaras icke tillämpliga på grund av att de strider mot artikel 103.2 och 103.7 i direktiv 2014/59. SRB menar vidare att lagenligheten av artikel 12 i den delegerade förordningen inte är relevant i förevarande fall, eftersom denna bestämmelse inte är tillämplig.

24 Sökanden anser att talan kan tas upp till prövning.

25 Tribunalen vill i detta sammanhang erinra om att det följer av rättspraxis att det, för att säkerställa rättssäkerheten och en god rättskipning, krävs att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundar sig på åtminstone kortfattat men på ett konsekvent och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan. Av fast rättspraxis framgår också att talan inte kan prövas på en grund som inte är tillräckligt klart formulerad i ansökan genom vilken talan väckts (se dom av den 7 juli 2021, Bateni/rådet, T-455/17, EU:T:2021:411, punkt 135 och där angiven rättspraxis, se även, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2021, Italien/kommissionen, T-265/19, ej publicerad, EU:T:2021:392, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

26 Vad gäller SRB:s påstående att den andra grunden är oklar, ska det påpekas att sökanden i ansökan har preciserat att den endast har framställt en invändning om rättsstridighet avseende artiklarna 12 och 14 i delegerad förordning 2015/63 för det fall att tribunalen, inom ramen för sin prövning av den första grunden, skulle tolka dessa artiklar så, att de inte tillåter tribunalen att beakta sökandens medlemskap i ett internationellt skyddssystem år 2018 vid beräkningen av sökandens förhandsbidrag för bidragsperioden 2019.

27 Genom den första grunden har sökanden gjort gällande att artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 ska tolkas så, att den gör det möjligt att beakta sökandens medlemskap i ett internationellt skyddssystem år 2018 vid beräkningen av sökandens förhandsbidrag för bidragsperioden 2019. Vidare har sökanden gjort gällande att referensdatumet för tillhandahållande av information för beräkningen av förhandsbidragen för bidragsperioden 2019, som fastställs till den 31 december 2017 i artikel 14.1 i den delegerade förordningen, inte hindrar SRB från att, för denna period, beakta sökandens medlemskap i ett internationellt skyddssystem under år 2018.

28 Det framgår följaktligen av en helhetsbedömning av ansökan att sökanden har framställt en invändning om rättsstridighet avseende artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63. Vid förhandlingen har sökanden för övrigt även bekräftat att den genom den andra grunden har gjort gällande att dessa bestämmelser är rättsstridiga.

29 Vad gäller SRB:s andra argument, enligt vilket lagenligheten av artikel 12 i delegerad förordning 2015/63 inte är relevant i förevarande fall, ska det erinras om att en invändning om rättsstridighet som framställs accessoriskt med stöd av artikel 277 FEUF, i samband med att en annan rättsakts lagenlighet ifrågasätts inom ramen för talan om huvudsaken, endast kan tas upp till prövning i den mån det finns ett samband mellan denna andra rättsakt och de bestämmelser

som invändningen om rättsstridighet avser (dom av den 30 april 2019, Wattiau/parlamentet, T-737/17, EU:T:2019:273, punkt 56, och dom av den 16 juni 2021, Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/kommissionen, T-126/19, EU:T:2021:360, punkt 33).

30 Artikel 277 FEUF ska emellertid ges en tillräckligt vidsträckt tolkning för att säkerställa en effektiv lagenlighetskontroll av institutionernas rättsakter med allmän giltighet till förmån för personer som inte har möjlighet att väcka direkt talan mot sådana rättsakter. Tillämpningsområdet för artikel 277 FEUF ska således anses omfatta sådana akter antagna av institutionerna som varit relevanta för antagandet av det beslut som är föremål för talan om ogiltigförklaring, i den meningen att beslutet i huvudsak grundar sig på dessa rättsakter, även om de inte formellt utgjorde rättslig grund för sistnämnda beslut. Vid prövningen av en invändning om rättsstridighet får dessutom bestämmelserna i ett och samma system inte delas upp på ett konstlat sätt (se dom av den 16 juni 2021, Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/kommissionen, T-126/19, EU:T:2021:360, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

31 I förevarande fall har sökanden gjort gällande att SRB borde ha beaktat sökandens medlemskap i ett internationellt skyddssystem år 2018 vid beräkningen av sökandens förhandsbidrag för bidragsperioden 2019 på grundval av artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63, vilket SRB avslog med stöd av samma bestämmelse, eftersom den tolkade den annorlunda.

32 Sökanden har genom sin invändning om rättsstridighet gjort gällande att om SRB:s tolkning av artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 i det angripna beslutet är korrekt, så är denna bestämmelse rättsstridig på grund av att den strider mot artikel 103.2 och 103.7 i direktiv 2014/59, eftersom dessa bestämmelser ålägger kommissionen att vid antagandet av denna delegerade förordning försäkra sig om att de grundläggande årliga bidragen på ett lämpligt sätt anpassas till institutens riskprofil och att ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem beaktas vid denna anpassning.

33 Under dessa omständigheter konstaterar tribunalen att det finns ett samband mellan det angripna beslutet och artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63.

34 Detta gäller i än högre grad eftersom SRB:s argument, som det redogjorts för i punkt 29 ovan, om det följdes, skulle innebära en konstlad uppdelning av bestämmelserna i det system för beräkning av förhandsbidrag som inrättats genom delegerad förordning 2015/63 och därmed frånta artikel 277 FEUF dess ändamålsenliga verkan.

35 SRB:s invändning om rättegångshinder avseende den andra grunden kan följaktligen inte godtas.

Prövning i sak

36 Genom den andra grunden har sökanden gjort gällande att även om artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 skulle tolkas så, att sökandens medlemskap i ett internationellt skyddssystem år 2018 inte kan beaktas vid beräkningen av sökandens förhandsbidrag för bidragsperioden 2019, så strider dessa bestämmelser ändå mot artikel 103.2 och 103.7 i direktiv 2014/59.

37 Eftersom sökanden endast har framställt förevarande invändning om rättsstridighet utifrån den hypotes som anges i punkt 36 ovan, kommer tribunalen först pröva huruvida artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 gör det möjligt för SRB att beakta ett instituts

medlemskap i ett internationellt skyddssystem år 2018 vid beräkningen av dess förhandsbidrag för bidragsperioden 2019. Om så inte är fallet ska det därefter prövas huruvida dessa bestämmelser är förenliga med artikel 103.2 och 103.7 i direktiv 2014/59.

– *Räckvidden av artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63*

38 I artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 föreskrivs att ”[e]n förändrad status för ett institut, även små institut, under bidragsperioden [inte ska] påverka det årliga bidrag som ska betalas för det året”.

39 I artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 föreskrivs att ”[e]tt institut ska till resolutionsmyndigheten lämna det senast godkända årsbokslut som var tillgängligt senast den 31 december året före bidragsperioden, tillsammans med uttalandet från den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget”.

40 Sökanden har gjort gällande att artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 ska tolkas så, att ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem utgör en förändrad status, i den mening som avses i denna bestämmelse, och att en sådan förändring ska beaktas vad gäller den bidragsperiod som följer efter den bidragsperiod under vilken förändringen ägde rum, det vill säga den period under vilken institutet anslöt sig till ett internationellt skyddssystem. Eftersom sökanden började delta i ett internationellt skyddssystem år 2018, borde SRB således ha beaktat denna omständighet vid beräkningen av sökandens förhandsbidrag för bidragsperioden 2019.

41 I motsats till vad SRB har hävdat hindrar artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 dessutom inte SRB från att beakta ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem år 2018 vid beräkningen av dess förhandsbidrag för bidragsperioden 2019, även om detta medlemskap inte var effektivt per den 31 december 2017. Under alla omständigheter kan denna bestämmelse inte användas för att ifrågasätta iakttagandet av kravet i artikel 103.2 och 103.7 i direktiv 2014/59, nämligen att anpassa förhandsbidragen till institutens riskprofil, i synnerhet vad gäller deras medlemskap i ett internationellt skyddssystem.

42 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.

43 I artikel 4.1 i delegerad förordning 2015/63 föreskrivs att SRB ska beräkna förhandsbidraget för varje institut på grundval av de uppgifter som institutet har lämnat i enlighet med artikel 14 i den delegerade förordningen.

44 Tribunalen vill till att börja med påpeka att det i artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 anges att ett institut ska lämna det senast godkända årsbokslut som var tillgängligt senast den 31 december året före bidragsperioden (nedan kallat år N-1) till SRB. Dessa årsbokslut ska åtföljas av den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets uttalande.

45 Det bör noteras att med hänsyn till den tid det tar att färdigställa sådana årsbokslut avser de uppgifter på grundval av vilka SRB beräknar varje institutions förhandsbidrag i regel det näst sista året före bidragsperioden eller, i undantagsfall, ett räkenskapsår som inleddes under det näst sista året och avslutades under år N-1 (nedan, för dessa två räkenskapsår, kallat referensår N-2).

46 Vidare framgår det av artikel 14.2 i delegerad förordning 2015/63 att instituten ska förse SRB med åtminstone de uppgifter som avses i bilaga II till den delegerade förordningen, däribland skulder som skapats av ett institut som är medlem i ett internationellt skyddssystem, vilka ska utelämnas från underlaget för beräkning av förhandsbidragen enligt artikel 5.1 b i den delegerade förordningen.

47 Slutligen föreskrivs i artikel 14.3 i delegerad förordning 2015/63 att de uppgifter som avses i bilaga II till den delegerade förordningen, och som omfattas av tillsynsrapporteringskraven, ska lämnas till SRB så som de rapporterats av institutet i den senaste relevanta tillsynsrapport som lämnats till den behöriga myndigheten för referensåret för det årsbokslut som avses i artikel 14.1 i den delegerade förordningen.

48 Det framgår således av artikel 4.1 jämförd med artikel 14.1–14.3 i delegerad förordning 2015/63 att det ankommer på SRB att beräkna förhandsbidragen på grundval av de uppgifter om det senaste godkända och vidimerade årsbokslutet (nedan kallade årsbokslutet) som är tillgängliga den 31 december år N-1 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, punkt 42), varvid det ska förstås att dessa uppgifter således avser det årsbokslut som avser referensåret N-2.

49 Det ska i detta sammanhang preciseras att vid beräkningen av ett instituts förhandsbidrag är informationen om dess medlemskap i ett internationellt skyddssystem nära kopplad till annan information i institutets årsbokslut. När SRB exempelvis tillämpar riskindikatorn för det internationella skyddssystemet, såsom föreskrivs i artikel 6.5 b i delegerad förordning 2015/63, ska SRB – i enlighet med artikel 7.4 andra stycket i den delegerade förordningen – bland annat beakta den relativa vikten av riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” som föreskrivs i artikel 6.5 a i den delegerade förordningen. Såsom SRB har hävdat, utan att motsägas av sökanden, ska emellertid uppgifter om den sistnämnda riskindikatorn i regel anges i det berörda institutets årsbokslut.

50 När ett sådant institut deltar i ett internationellt skyddssystem under år N-1 ska detta deltagande anses inledas efter det att årsbokslutet för referensåret N-2, vilket är avgörande för beräkningen av institutets förhandsbidrag, har upprättats, såsom framgår av punkt 45 ovan. Under dessa omständigheter kan nämnda medlemskap i ett internationellt skyddssystem inte anses utgöra information om detta årsbokslut. I ett sådant fall ankommer det inte på SRB att beakta detta deltagande när den beräknar nämnda instituts förhandsbidrag för den berörda bidragsperioden.

51 Denna bedömning vederläggs inte av de argument som sökanden har framfört.

52 För det första har sökanden gjort gällande att SRB är skyldig att beakta ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem under år N-1 på grundval av artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63, eftersom ett sådant deltagande utgör en förändrad status, i den mening som avses i denna bestämmelse.

53 Utan att det är nödvändigt att pröva huruvida ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem utgör en ”förändrad status”, i den mening som avses i artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63, räcker det att påpeka att denna bestämmelse under alla omständigheter inte ålägger SRB att beakta en sådan förändring som har ägt rum under år N-1 vid beräkningen av förhandsbidraget för den berörda bidragsperioden.

54 I artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 föreskrivs nämligen endast att en förändrad status för ett institut under bidragsperioden inte ska ”påverka det [förhandsbidrag] som ska betalas för det året”. I denna bestämmelse preciseras på detta sätt att en förändrad status inte ska beaktas vid beräkningen av det förhandsbidrag som ska betalas för samma år då förändringen ägde rum, utan att det för den skull föreskrivs att denna förändring nödvändigtvis ska beaktas vid beräkningen av det förhandsbidrag som ska betalas för det påföljande året.

55 Sökanden kan i detta sammanhang inte med framgång göra gällande att användningen av uttrycket ”det året” innebär att det år då statusen ändrades och påföljande år ska behandlas olika.

56 Enbart den omständigheten att det i artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 preciseras att en förändrad status under bidragsperioden inte ska påverka det förhandsbidrag som ska betalas för samma period innebär nämligen inte att denna förändring *e contrario* ska beaktas för den följande perioden.

57 Tribunalen påpekar vidare att även om det antas att ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem utgör en ”förändrad status”, i den mening som avses i artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63, så följer det av artikel 4.1 jämförd med artikel 14.1–14.3 i den delegerade förordningen, såsom har påpekats i punkterna 48–50 ovan, att ett sådant deltagande ska beaktas om det kan utläsas av uppgifterna om årsbokslutet för referensåret N-2.

58 Det finns emellertid inget i ordalydelsen i artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 som tyder på att denna bestämmelse innehåller ett undantag från denna regel.

59 Även om det är riktigt, såsom sökanden har påpekat, att artikel 14 i delegerad förordning 2015/63 ingår i avsnitt 3 i samma förordning, med rubriken ”Administrativa aspekter och sanktioner”, innebär detta inte att denna artikels räckvidd ska anses vara begränsad till rent administrativa aspekter av systemet med förhandsbidrag. Eftersom det i artikel 4.1 i nämnda förordning uttryckligen föreskrivs att SRB ska beräkna förhandsbidragen på grundval av de uppgifter som instituten lämnar ”i enlighet med artikel 14 [i delegerad förordning 2015/63]”, är denna bestämmelse tvärtom relevant för beräkningen av sådana bidrag.

60 Slutligen kan sökanden inte vinna framgång med sitt argument att om artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 inte gör det möjligt att beakta en förändrad status under den bidragsperiod som följer efter den period då förändringen ägde rum, så skulle denna bestämmelse bli överflödig.

61 Det ska i detta sammanhang påpekas att det framgår av rättspraxis att artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 bland annat syftar till att undanröja varje osäkerhet beträffande räckvidden av artikel 12.1 i samma förordning, eftersom denna bestämmelse föreskriver ett undantag från principen att förhandsbidragen ska beräknas på grundval av den information som var tillgänglig den 31 december år N-1 (dom av den 29 september 2022, ABLV Bank/SRB, C-202/21 P, EU:C:2022:734, punkt 61).

62 Artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 behåller således sitt syfte, eftersom den i uttryckliga ordalag klargör den konsekvens som redan underförstått kan härledas ur artikel 14.1 i den delegerade förordningen, det vill säga att en ”förändrad status” för ett institut inte kan påverka det förhandsbidrag som ska betalas för det aktuella året.

63 Av det ovan anförda följer att artikel 12.2 i delegerad förordning 2015/63 inte ålägger SRB att vid beräkningen av förhandsbidraget beakta ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem som inleddes under år N-1.

64 För det andra kan sökanden inte med framgång göra gällande att en sådan skyldighet följer av artikel 14.5 i delegerad förordning 2015/63, i vilken det föreskrivs att ”[o]m de uppgifter eller data som lämnas till resolutionsmyndigheterna måste uppdateras eller korrigeras, ska dessa uppdateringar eller korrigeringar lämnas till resolutionsmyndigheterna utan otillbörligt dröjsmål”.

65 Det ska i detta hänseende preciseras att de uppdateringar som avses i artikel 14.5 i delegerad förordning 2015/63 avser uppgifter eller data som det berörda institutet har lämnat med tillämpning av artikel 14.1 i den delegerade förordningen, vilka således avser referensåret N-2. Det finns således inget i artikel 14.5 i den delegerade förordningen som tyder på att denna bestämmelse har till syfte att tillåta ett institut att lämna information till SRB avseende en annan period än den som omfattas av det årsbokslut som avses i artikel 14.1 i samma delegerade förordning, det vill säga referensåret N-2.

66 För det tredje kan sökanden inte stödja sig på artikel 17.3 i delegerad förordning 2015/63 för att hävda att SRB är skyldig att beakta uppgifter avseende år N-1.

67 I artikel 17.3 i delegerad förordning 2015/63 föreskrivs att ”[n]är de uppgifter som ett institut lämnat till resolutionsmyndigheten blir föremål för ändringar eller revideringar ska resolutionsmyndigheten justera [förhandsbidraget] i enlighet med de uppdaterade uppgifterna vid beräkningen av [förhandsbidraget] från det institutet för påföljande bidragsperiod”.

68 Av detta följer, såsom SRB har gjort gällande, att artikel 17.3 i delegerad förordning 2015/63 endast fastställer den tidpunkt från och med vilken de ändringar eller revideringar som avses i denna bestämmelse får verkningar, det vill säga under följande bidragsperiod. Syftet med denna bestämmelse är däremot inte att ändra referensdatumet för de uppgifter som är relevanta för beräkningen av förhandsbidragen, såsom detta datum fastställs i artikel 14.1 i den delegerade förordningen.

69 För det fjärde har sökanden gjort gällande att beräkningen av förhandsbidragen ska göras på grundval av den ”frysta bilden” av instituten per den 1 januari varje räkenskapsår, med stöd av generaladvokaten Campos Sánchez-Bordonas förslag till avgörande i målet State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:539, punkt 71). Enligt sökanden skulle dess medlemskap i ett internationellt skyddssystem således beaktas vid beräkningen av dess förhandsbidrag för bidragsperioden 2019.

70 Det ska i detta hänseende påpekas att även om artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 hänvisar till ett enda datum, det vill säga den 31 december år N-1, avser denna hänvisning tillgången till det årsbokslut som används för att beräkna förhandsbidragen. Det krävs emellertid även att det årsbokslut som var tillgängligt vid denna tidpunkt är vederbörligen godkänt och bestyrkt, vilket, såsom påpekats i punkt 45 ovan, innebär att detta årsbokslut måste avse referensåret N-2.

71 Vidare framgår det visserligen av artikel 14.4 i delegerad förordning 2015/63 att, såsom sökanden har hävdat, de uppgifter som ligger till grund för beräkningen av förhandsbidragen för en bidragsperiod kan lämnas av det berörda institutet senast den 31 januari under det år som är

relevant för bidragsperioden. Detta påverkar emellertid inte heller konstaterandet i punkterna 42–50 ovan att dessa uppgifter ska avse det årsbokslut som var tillgängligt den 31 december år N-1 och således avse referensåret N-2.

72 För det femte gör sig samma slutsats gällande vad gäller sökandens argument att ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem inte är en redovisningsuppgift som kan variera. Frågan huruvida de uppgifter som avses i artikel 14.4 i delegerad förordning 2015/63 fluktuerar eller är statiska är nämligen inte relevant mot bakgrund av den tydliga ordalydelsen i artikel 14.1 i denna delegerade förordning, av vilken det framgår att de uppgifter som används för att beräkna förhandsbidragen ska avse det årsbokslut som var tillgängligt den 31 december år N-1 och att de således, såsom påpekats i punkt 45 ovan, ska avse referensåret N-2.

73 Mot bakgrund av det ovan anförda konstaterar tribunalen att artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 inte ålägger SRB att beakta ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem vid beräkningen av förhandsbidraget under den bidragsperiod som följer efter den period då detta deltagande inleddes, och den tillåter för övrigt inte SRB att göra det.

74 Denna slutsats bekräftas av det mål som eftersträvas med systemet med förhandsbidrag, såsom det har inrättats genom direktiv 2014/59 och förordning nr 806/2014, och såsom det har preciserats i delegerad förordning 2015/63.

75 Såsom har påpekats i punkt 48 ovan ankommer det nämligen på SRB att beräkna förhandsbidragen på grundval av de uppgifter som avser det årsbokslut som var tillgängligt den 31 december år N-1, vilka avser referensåret N-2.

76 Om SRB skulle behöva beakta samtliga fall där de berörda instituten har deltagit i ett internationellt skyddssystem under år N-1, så skulle tillförlitligheten av den beräkning av förhandsbidragen som görs under det följande året kunna äventyras, eftersom SRB bland annat skulle vara skyldig att göra denna beräkning på grundval av andra uppgifter än dem som avser nämnda vederbörligen godkända årsbokslut. Den bristande tillförlitligheten i denna beräkning riskerar således att hindra uppnåendet av det mål som eftersträvas med systemet med förhandsbidrag, nämligen att senast den 31 december 2023 uppnå minst 1 procent av de garanterade insättningarna i alla institut auktoriserade på territoriet i alla de medlemsstater som deltar i SRM (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 14 november 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, punkterna 41 och 43),

77 Slutligen påverkar beaktandet av medlemskapet i ett internationellt skyddssystem under år N-1 enhetligheten i beräkningen av förhandsbidragen och jämförbarheten av de uppgifter som använts vid denna beräkning. SRB ska nämligen vid en sådan beräkning, i enlighet med artiklarna 4 och 14 i delegerad förordning 2015/63, beakta de uppgifter som avser referensåret N-2 (se punkt 48 ovan), samtidigt som SRB är skyldig att beakta uppgifter avseende en annan period, nämligen år N-1, när det gäller ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem under år N-1.

78 Mot bakgrund av det ovan anförda ska artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 tolkas så, att de inte tillåter att SRB beaktar ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem år 2018 vid beräkningen av dess förhandsbidrag för bidragsperioden 2019.

– Lagenligheten av artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 mot bakgrund av artikel 103.2 och 103.7 i direktiv 2014/59

79 Genom den andra grunden har sökanden gjort gällande att om artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 ska tolkas så, att de inte gör det möjligt att beakta ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem år 2018 vid beräkningen av dess förhandsbidrag för bidragsperioden 2019, så strider dessa bestämmelser mot artikel 103.2 och 103.7 i direktiv 2014/59.

80 Den andra grunden består av två delar, varav den första avser ett åsidosättande av det krav som föreskrivs i artikel 103.2 och 103.7 i direktiv 2014/59, enligt vilket förhandsbidragen ska anpassas till varje instituts riskprofil, och den andra avser åsidosättande av det villkor som föreskrivs i artikel 103.7 h i direktiv 2014/59 och enligt vilket det vid fastställandet av förhandsbidragen ska tas hänsyn till att ett institut ingår i ett internationellt skyddssystem.

81 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.

82 Eftersom de två delgrunderna i förevarande grund är så nära knutna till varandra ska de prövas tillsammans.

83 Tribunalen erinrar om att när reglerna för riskjustering av förhandsbidragen preciseras i delegerad förordning 2015/63, med tillämpning av den delegering av befogenhet som föreskrivs i artikel 103.7 i direktiv 2014/59, förfogar kommissionen över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den måste göra komplicerade bedömningar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 december 2023, Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, punkterna 105–111).

84 Så är även fallet vad gäller kommissionens befogenhet att fastställa referensdatumen för att beakta de uppgifter som är relevanta för justeringen av förhandsbidragen i förhållande till riskprofilen, inbegripet referensdatumet för beaktande av ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem.

85 Detta fastställande utgör nämligen en integrerad del av metoden för justering av förhandsbidragen i förhållande till riskprofilen, vilken i sin helhet innebär komplicerade bedömningar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 december 2023, Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, punkterna 105–111).

86 Vidare anges i artikel 103.7 h i direktiv 2014/59 endast att när kommissionen antar delegerade akter för att precisera begreppet justering av förhandsbidragen i förhållande till institutens riskprofil, ska den beakta att ett institut ingår i ett internationellt skyddssystem, utan att för den skull precisera vid vilken tidpunkt en sådan omständighet måste föreligga för att kunna beaktas.

87 Mot denna bakgrund ska unionsdomstolens prövning, vad gäller referensdatumen för metoden för justering av förhandsbidragen enligt artikel 103.7 i direktiv 2014/59, och i synnerhet referensdatumen för beaktande av ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem, begränsas till en kontroll huruvida kommissionens utövande av sitt utrymme för skönsmässig bedömning inte är behäftat med ett uppenbart fel eller maktmissbruk, eller en kontroll huruvida kommissionen inte uppenbart har överskridit gränserna för detta utrymme för skönsmässig bedömning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 december 2023, Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, punkt 112).

88 Av detta följer att det ankommer på sökanden att visa att artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 är behäftade med en uppenbart oriktig bedömning eller maktmissbruk, eller att dessa bestämmelser uppenbart går utöver gränserna för kommissionens befogenhet.

89 I detta avseende ska det till att börja med understrykas att kommissionen i delegerad förordning 2015/63 faktiskt har beaktat institutens medlemskap i ett internationellt skyddssystem som en omständighet som är relevant vid justeringen av förhandsbidragen i förhållande till institutens riskprofil.

90 Enligt artikel 5.1 b i delegerad förordning 2015/63 ska vissa skulder som skapats av ett institut som är medlem i ett internationellt skyddssystem undantas vid beräkningen av de grundläggande årliga bidragen. I artikel 6.5 b och artikel 7.4 b i den delegerade förordningen beaktas dessutom ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem för att anpassa det grundläggande årliga bidraget till institutets riskprofil.

91 Det är vidare riktigt att beräkningen av förhandsbidragen, i enlighet med artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63, beaktar deltagandet i ett internationellt skyddssystem med en eftersläpning, som motsvarar perioden mellan referensdatumet för det årsbokslut som avses i denna bestämmelse och datumet för beräkning av förhandsbidragen.

92 Detta tillvägagångssätt motiveras emellertid av behovet av att fastställa ett gemensamt datum för alla berörda institut som gör det möjligt att jämföra de uppgifter och den information som de lämnar för beräkningen av förhandsbidragen. Det framgår nämligen av övervägandena i punkt 75 ovan att ett sådant datum bland annat syftar till att göra det möjligt för SRB att på ett tillförlitligt sätt beräkna förhandsbidragen på grundval av det godkända årsbokslutet och således att uppnå det mål som anges i samma punkt.

93 Vidare är den eftersläpning som anges i punkt 91 ovan inte uppenbart olämplig, eftersom SRB, i enlighet med artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63, ska beakta uppgifterna om det senaste årsbokslut som godkänts och bestyrkts, vilket innebär att beräkningen av förhandsbidragen grundar sig på uppgifter som är kopplade till det första året för vilket dessa uppgifter finns tillgängliga i en godkänd och bestyrkt form (se punkt 45 ovan).

94 Slutligen ska det påpekas att sökanden inte har lagt fram någon annan bevisning för att visa att artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 är behäftade med en uppenbart oriktig bedömning eller maktmissbruk, eller att dessa bestämmelser uppenbart går utöver gränserna för kommissionens befogenhet, när det i dessa har fastställts vid vilken tidpunkt ett instituts medlemskap i ett internationellt skyddssystem ska beaktas.

95 Under dessa omständigheter kan talan inte vinna bifall såvitt avser sökandens andra grund.

Första grunden: Åsidosättande av artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning nr 2015/63

96 Sökanden har i huvudsak gjort gällande att SRB har åsidosatt artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 genom att inte beakta sökandens medlemskap i det berörda internationella skyddssystemet år 2018 vid beräkningen av förhandsbidraget för bidragsperioden 2019.

97 SRB har bestritt dessa argument.

98 Tribunalen konstaterar att sökanden inte deltog i det berörda internationella skyddssystemet under referensåret N-2, det vill säga år 2017, eftersom detta internationella skyddssystem inte skapades förrän år 2018.

99 Såsom framgår av punkterna 43–78 ovan ska artikel 12.2 och artikel 14.1 i delegerad förordning 2015/63 tolkas så, att de inte tillåter att SRB, vid beräkningen av förhandsbidraget för bidragsperioden 2019, beaktar sökandens deltagande i ett internationellt skyddssystem som bildats år 2018.

100 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument att dess årsbokslut som var tillgängligt den 31 december 2017 innehåller vissa uppgifter om inrättandet av det internationella skyddssystem som sökanden är medlem i och att SRB således borde ha beaktat denna omständighet för bidragsperioden 2019.

101 Enligt artikel 2.1 led 8 i direktiv 2014/59 får SRB vid beräkningen av förhandsbidraget nämligen endast beakta ett internationellt skyddssystem som har godkänts i enlighet med artikel 113.7 i förordning nr 575/2013.

102 Tribunalen konstaterar att bildandet av det aktuella internationella skyddssystemet inte vann laga kraft förrän efter det att Spaniens centralbank i mars 2018 bekräftade att avtalet om inrättande av detta internationella skyddssystem uppfyllde kraven i artikel 113.7 i förordning nr 575/2013.

103 Under dessa omständigheter gjorde sig SRB inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den, vid beräkningen av förhandsbidraget för bidragsperioden 2019, inte beaktade sökandens deltagande i det berörda internationella skyddssystemet, vilket inleddes år 2018.

104 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grunden. Talan ska således ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

105 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har tappat målet och ska därför bära sina rättegångskostnader och ersätta SRB:s rättegångskostnader i enlighet med SRB:s yrkande.

106 I enlighet med artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska kommissionen bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tionde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Banco Cooperativo Español, SA, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Gemensamma resolutionsnämnden (SRB).

3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Meddelad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 22 januari 2025.

Underskrifter